

skede han; at Staten skulde afstaa til ham 25,700 Kv.-Alen Grund, der ere vurderede til en Pris af 10 Kr. pr. Kv.-Alen, altsaa i alt til ca. 260,000 Kr. Denne Grund havde vel at mærke i Realiteten saa godt som ingen Værdi for Staten, idet den ikke opnaaede nogen nævneværdig Indtægt af den og heller ikke havde Udsigt til at komme til det i den nærmeste Fremtid. Savnet vilde derfor ikke blive stort. Det skete et Par Dage før Rigsdagens Slutning, og vi toge ikke Standpunkt til hele denne Sag, men skrev under 17. Maj til den højtærede Krigsminister: „I Anledning af den hermed tilbagefølgende Overenskomst mellem Krigsministeriet og Etatsraad, Bankdirektør Heide angaaende Fjernelsen af Krudtbeholdningen fra det sydlige Krudttaarn paa Amager har jeg — det er Formanden for Finansudvalget — herved den Ære at meddele, at Udvalget paaskønner Deres Ekscellenses Bestræbelser for en heldig Ordning af Krudttaarnsspørgsmaalet, men maa paa det nuværende Tidspunkt, umiddelbart før Rigsdagens Hjemsendelse, udtale, at det ikke ser sig i Stand til at tage Stilling til Spørgsmaalet“. Her var den anden gunstige Lejlighed for det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds til at protestere imod, at Krudtet flyttedes ud i Vestenceinten; thi denne Skrivelse er bleven vedtaget i Finansudvalget. Den fremtræder ganske vist formelt som en Skrivelse fra Finansudvalgets ærede Formand, men det er en Skrivelse, der er afsendt paa Finansudvalgets Vegne, og det havde været let for det ærede Medlem at faa tilføjet en Bemærkning om, at han vel paaskønnede Krigsministerens Bestræbelser for en heldig Ordning af Krudttaarnsspørgsmaalet, men dog ikke vilde anse nogen Ordning for heldig, naar den medførte, at Krudtet blev flyttet ud i Vestenceinten, eller uden at det skete ved særlig Lov. Men det sagde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds paa det Tidspunkt ikke noget om. (*K. M. Klausen*: Det stod der heller ikke noget om!). Men det stod det ærede Medlem frit for at faa tilføjet disse Ting, det er det ærede Medlems Fejl, at det ikke stod i Skrivelsen, det kan han ikke bebrejde mig. Saa gik derefter Sommeren sin Gang, og i den Sommer — 1902 — var der endnu Fred og ingen Fare. Det var endnu ikke faldet det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ind at gøre store Ophævelser over denne Sag. I Virkeligheden vare vi alle sammen glade

over, at der var sket et væsentligt Fremskridt paa dette Omraade, idet det mest faretruende Krudttaarns Beholdning nu kunde forventes snart at blive flyttet bort, nemlig saa snart paabegyndte Erstatningsmagasiner ude i Vestenceinten vare byggede færdige. Og i Sommerens Løb fik det ærede Medlem i sin Egenskab af Medlem af Forsvarskommissionen endnu en Gang Meddelelse om, at . . .

Formanden: Forhold, der vedrører Forsvarskommissionens Arbejde, kan ikke i Øjeblikket komme til Forhandling her i Tinget.

Ordføreren (Zahle): Jeg beder den højtærede Formand undskylde. Dette har jeg meget godt taget under Overvejelse, men jeg skal her ikke sige andet end, hvad der tidligere er sagt her i Salen, idet det allerede tidligere er sagt her i Salen, at i Juli Maaned 1902 tilgik der Forsvarskommissionen Meddelelse om, at Krudtet vilde blive flyttet fra Fredskrudttaarn Nr. 1 ud i Vestenceinten. Det er ikke min Agt at sige mere end dette; jeg vil ikke røbe Hemmeligheder fra Forsvarskommissionen, som jeg ikke er Medlem af og aldrig har hørt noget som helst indiskret fra. Her fik det ærede Medlem altsaa autentisk Meddelelse om, at Krudtet i Fredskrudtmagasin Nr. 1 vilde blive flyttet ud i Vestenceinten. Derfor maatte det nødvendigvis virke noget forbavsende, at det ærede Medlem den 14. Oktober 1902 staar op her i Tinget og siger, saaledes som det ses af Rigsdagstidenden Sp. 82—83: „Jeg ønsker imidlertid at stille nogle enkelte Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister. Man vil, naar man rejser med Jernbanen til eller fra København, have set, at der, hvor Jernbanen skærer Fæstningen, er foretaget meget store Gravninger i Fæstningsvolden, og at der langs med Fæstningsvolden ligger nhyre store Dynger af Kampesten. Hvad det er, der bygges her; faar man ingen Oplysning om i Finansloven; det har ikke givet sig Udtryk gennem Bevillinger paa Finansloven. Det er blevet mig meddelt, at det er Krudttaarne, der bygges, men jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvorfra han har faaet Penge til at bygge disse Krudttaarne for“, — det lader det ærede Medlem, som han ikke ved det mindste om, skønt det er besluttet i Finansudvalget i Efteraaret 1901, og skønt Pengene ere komne fra Københavns Magistrat, som det ærede Medlem selv er Medlem af — og, siger han, „hvorfor er denne